

‘Les goûts-réunis’ (1724) es una col·lecció de composicions de François Couperin. El títol fa referència a l’hàbil mescla dels estils musicals francès i italià que el compositor aplica a la seva música instrumental, però és sobretot un homenatge al seu admirat Arcangelo Corelli i per tant a l’estil italià

Els gusts reunits: de Couperin a Brunet

Música

Presentació:

Estudi General Lul·lià

► Sant Roc, 4 Palma

► Dijous 4 de juny a les 19.00

PER ANTONI PIZÀ

■ Miquel Brunet també és una compositor que aglutina en la seva música una enorme gama de colors, una paleta repleta i ben untada de sons que van de la música tradicional de Mallorca a les avantguardes esquerdades dels anys seixanta i setanta, passant pel jazz experimental. En aquest darrer triple treball seu (dos CDs i un DVD), *Ferments*, Brunet ret tribut sobretot a un admirat músic, Miles Davis, i a una de les creacions més insòlites del la història del jazz, l'àlbum *Bitches Brew* (1970). El títol, de difícil traducció (¿"Beuratge de cussa"?), fa referència a un còctel dels anys seixanta fet amb licor de barral i pràcticament tòxic de dolent que era i que teòricament podia produir una embriaguesa demencial. L'àlbum, en el seu moment, va ser considerat revolucionari pel predomini dels instruments elèctrics (rars en el jazz tradicional fins en aquell moment), la manipulació del so en la post-producció (amb influències aquí dels avantguardistes de la *musique concrète*) i sobretot perquè era pràcticament tot improvisat, com un que comença un viatge sense mapa i sense haver decidit a on vol arribar.

Miquel Brunet, amb els germans Martorell i Bernat Cabot. LORENZO

El punt de partida de *Ferments*, és similar: Brunet es va reunir amb un grup de músics i artistes de tot tipus (dansa, gastronomia, arts plàstiques etc.) i després de donar unes pautes tan senzilles com abstractes va enregistrar el resultat. La música que emergeix d'aquestes sessions és espectacular, inesperada, insòlita, sorprenent. Sovint els músics "van junts" i s'acoblent com nins disciplinats d'una escola de música local, però això succeeix poques vegades. En general, cada un d'ells va a la seva, i és aquí quan el resultat en conjunt és magnífic. John Cage i els artistes del moviment Fluxus, entre molts altres, ja va ensenyar-nos que la casualitat, els accidents, l'aleatorietat poden ser experiències pro-

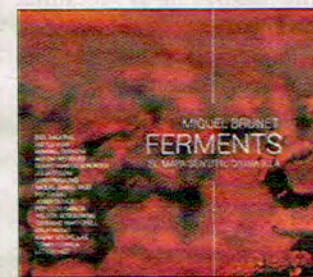
fundament sentides. *L'objet trouvé* pot arribar a ser més impactant que l'obra premeditada, assajada, estudiada. Miles Davis a *Bitches Brew* i Miquel Brunet a *Ferments* segueixen el mateix camí, una trajectòria, un viatge sense mapa i sense destí calculat prèviament.

Si aquest és el rocam sobre el qual Brunet basa la seva obra, hi ha, naturalment, altres influències, altres ingredients. La identitat de Mallorca i la identitat de la música mallorquina, diu Brunet, el tenen apegat... (¿i a qui, amb dos dits de seny, no?). "Mallorca -afirma el compositor a les notes de CD- és una illa sotmesa a la pressió constant d'agents globalitzadors que fan perillar el seu arrelament i idiosincràsia.

Una llengua amenaçada, un territori en continua destrucció i uns trets socio-culturals i gastronòmics que cada vegada més s'adulteren per adaptar-los a l'imaginari folklorista dels touroperadors". I té raó.

Per a l'artista, per al músic i per a qualsevol ciutadà amb un mínim de consciència, és important cercar referents, fites que evitin la seva total dissolució en una identitat genèrica. En el cas de *Ferments*, Brunet recorre a les *Rondaies* de Mallorca llegides en tres o quatre llengües, just pel seu efecte fonètic com ja van fer Igor Stravinsky i Jean Cocteau a l'òratori *Oedipus Rex* utilitzant el llatí pels seus efectes purament fonètics, prescindint de la semàntica. També troba inspiració a les tonades de feina -aquells cants ancestrals i solitaris que van meravellar Alan Lomax i tants d'altres-, el glossat, la Sibil·la i -i per què no?- les sopes: llesques primes de pa rostit i endurit que s'aprofiten ara escaldades amb brou de verdures del temps i de la terra. *Eat local, eat seasonal*, diuen ara els nutricionistes *hipster*, però els mallorquins fa anys que ja ho sabien.

Ferments és *Les goûts-réunis* de Miquel Brunet: un esforç artístic i musical per trobar arrels d'una banda en la llibertat total de les músiques experimentals de fa unes dècades (Miles Davis, sobretot), però també en els referents ancestrals de la cultura de Mallorca, de les *Rondaies* a les sopes. Música, dansa, tradicions, gastronomia i paisatge (vegeu en el DVD les belles imatges de la Serra) es combinen aquí en una alenada profunda i sincera, la mateixa que sempre ha estat la signatura d'aquest compositor.

MIQUEL BRUNET

Ferments: El mapa sensitiu d'una illa

► Biel Majoral, Ugis Praulins, Mateu Xurí, Maribel Servera, Antoni Artigues, Germans Martorell, Pep Garau, Júlia Colom, Wojtek Sobolewsky, Josep Oliver, Pep Lluís García, Miquel Angel Rigo, Delfí Mulet, Sebastiana de Son Roca, Maria Solivellas, Tomeu Gomila i Leticia Hoz
ONA DIGITAL, 2 CDS & DVD, 20€